

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΟΡΙΣΜΟΣ
 - ΑΝΑΕΡΟΒΙΑ ΧΩΝΕΥΣΗ
 - ΚΟΜΠΟΣΤΟΠΟΙΗΣΗ
 - ΕΙΔΗ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ
 - ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ
 - ΣΥΝΘΕΣΗ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ
 - ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ
 - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΕΡΕΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ
 - Χ.Υ.Τ.Α
 - Χ.Υ.Τ.Υ
 - ΔΙΑΦΟΡΕΣ Χ.Υ.Τ.Α. -Χ.Υ.Τ.Υ.
- ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ
 - ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

ΟΡΙΣΜΟΣ

Με τον όρο απορρίμματα εννοούμε κάθε λογής σκουπίδια που πετιούνται καθημερινά όχι μόνο από εμάς τους ίδιους αλλά και από άλλες πηγές (υπηρεσίες, εργοστάσια κ.ά.).

Τα περισσότερα σκουπίδια αποτελούνται από υπολείμματα τροφών, χάρτινες και πλαστικές συσκευασίες, εφημερίδες, περιοδικά κ.ά.

Ακόμα υπάρχουν σκουπίδια που είναι επικίνδυνα για το περιβάλλον όπως μπαταρίες, πλαστικά χρώματα, φάρμακα κ.ά.

Η λέξη απορρίμματα δηλαδή χαρακτηρίζει τα περιττά σκουπίδια, αυτά που αποβάλλονται ως κατάλοιπα μετά από συγκεκριμένη χρήση.

ΑΝΑΕΡΟΒΙΑ ΧΩΝΕΥΣΗ

Κατά την αναερόβια επεξεργασία, τα οργανικά απορρίμματα απεικονίζονται ελεγχόμενα κάτω από συνθήκες έλλειψης οξυγόνου και παράγεται βιοαέριο, διοξείδιο του άνθρακα και χώνευση ύλης.

Η χωνεμένη ύλη αποτελείται από αιωρούμενα στερεά των μη διασπώμενων υλικών, ανθεκτικά οργανικά και βιομάζα.

Το ξηρό αυτό υλικό πληρεί τις απαραίτητες προδιαγραφές και μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο έδαφος και ως εδαφοβελτιωτικό είτε απευθείας είτε μετά από αερόβια επεξεργασία.

Η όλη διεργασία της αναερόβιας χώνευσης εξαρτάται σημαντικά από την καλή ισορροπία και την συνύπαρξη των παραπάνω.

ΚΟΜΠΟΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Στην κομποστοποίηση που λαμβάνει χώρα στην πηγή παραγωγής των οργανικών απορριμμάτων, δηλαδή στα νοικοκυριά, με τη χρήση ειδικού εξοπλισμού.

Τα συνήθη απορρίμματα ενός νοικοκυριού που μπορούν να οδηγηθούν προς οικιακή κομποστοποίηση είναι τα εξής:

- Πράσινα απορρίμματα δηλαδή τα υπολείμματα λαχανικών που προκύπτουν κατά την προετοιμασία του φαγητού. Τέτοια υπολείμματα είναι τα υπολείμματα φρούτων, το αλεύρι, το ρύζι, τα δημητριακά το ψωμί, υπολείμματα καφετιέρας και άλλα.
 - Τα καφέ υπολείμματα που είναι τα υπολείμματα κηποτεχνίας όπως ξηρά κλαδιά και ότι προκύπτουν από το κλάδεμα.

ΕΙΔΗ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ

Τα απορρίμματα κατατάσσονται σε ομάδες ανάλογα με τη σύσταση τους. Πιο συγκεκριμένα κατατάσσονται σε οργανικά οικιακά απόβλητα, που αποτελούν το 40-60% του συνόλου των αποβλήτων που παράγονται στα σπίτια μας, σε ανόργανα και σε στερεά. Ακόμα μια κατηγορία είναι και τα υγρά απόβλητα που διαιρούνται σε δυο μεγάλες ομάδες : τα βιομηχανικά απόβλητα και τα αστικά απόβλητα ή λύματα.

Επίσης τα σκουπίδια διαιρούνται σε ομάδες ανάλογα και με την πηγή προέλευσης τους. Ειδικότερα χωρίζονται σε αστικά απορρίμματα που προέρχονται από οικιακές ή εμπορικές δραστηριότητες. Επιπρόσθετα διακρίνονται σε απόβλητα ορυχείων και σε βιομηχανικά απόβλητα χημικών βιομηχανιών, διυλιστηρίων πετρελαιοειδών, φαρμακευτικών προϊόντων και νοσοκομειακά απόβλητα.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Το άρθρο 24 του Συντάγματος της Ελλάδας αποτελεί θεμέλιο λίθο της εθνικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Το άρθρο 24 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας.

Το άρθρο 24 υπήρξε ανάμεσα στα άρθρα που είχαν προταθεί για αναθεώρηση από τη Βουλή που εξελέγη στις 16 Σεπτεμβρίου 2007.

Ο νόμος 1650/1986 είναι ο βασικός νόμος για το περιβάλλον στην χώρα μας. Ορίζει την προστασία του περιβάλλοντος ως απαραίτητη προϋπόθεση ώστε ο άνθρωπος, ως άτομο και ως μέλος του κοινωνικού συνόλου, να ζει σε ένα υψηλής ποιότητας περιβάλλον μέσα στο οποίο προστατεύεται η υγεία του και ευνοείται η ανάπτυξη της προσωπικότητάς του - αλλά και ως θεμελιώδες και αναπόσπαστο μέρος της πολιτιστικής και αναπτυξιακής διαδικασίας και πολιτικής. Εκτός από τον ν. 1650/1986, η εθνική περιβαλλοντική νομοθεσία απαρτίζεται από πολλούς νόμους, υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα.

Κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία.

Η προστασία του περιβάλλοντος και η ενσωμάτωσή του στις επί μέρους πολιτικές αποτελεί βασική υποχρέωση των κρατών μελών της ΕΕ βάσει του άρθρου 2 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Στο άρθρο αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι η Κοινότητα έχει ως αποστολή να προάγει την αρμονική, ισόρροπη, και αειφόρο ανάπτυξη, (...) υψηλό επίπεδο προστασία και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος... Επίσης, στο άρθρο 6 της Συνθήκης καθορίζεται ότι οι απαιτήσεις της περιβαλλοντικής προστασίας πρέπει να ενταχθούν στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δράσεων (...) ιδίως προκειμένου να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη.

Παράλληλα, η κοινοτική νομοθεσία αποτελείται από οδηγίες και κανονισμούς που διέπουν κρίσιμα ζητήματα όπως το φυσικό περιβάλλον, οι υδάτινοι πόροι, η ατμοσφαιρική ρύπανση, η κλιματική αλλαγή, ο θόρυβος, τα απόβλητα, τα χημικά, οι μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, το δικαίωμα πρόσβασης στην περιβαλλοντική πληροφόρηση και η βιομηχανική ρύπανση.

Η δικαιοδοσία της ΕΕ για τη δημιουργία περιβαλλοντικής νομοθεσίας προκύπτει από τα άρθρα 174-176 της Συνθήκης για την ΕΕ.

Η ευρωπαϊκή περιβαλλοντική νομοθεσία αποτελεί ένα από τα πλέον δυναμικά και σύγχρονα συστήματα για την προστασία του περιβάλλοντος σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Ελλάδα έχει υποχρέωση όχι μόνο να ενσωματώνει στο εθνικό της δίκαιο και να εφαρμόζει τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες, αλλά και να συμμετέχει ενεργά σε όλες τις διαδικασίες για την περαιτέρω νομική και θεσμική ενίσχυση της προστασίας του περιβάλλοντος.

Διεθνές περιβαλλοντικό δίκαιο.

Το Συνέδριο του ΟΗΕ για το Ανθρώπινο Περιβάλλον στη Στοκχόλμη το 1972, το Συνέδριο του ΟΗΕ για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη στο Ρίο ντε Τζανέιρο το 1992, και η Παγκόσμια Συνδιάσκεψη για την Αειφόρο Ανάπτυξη στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2002 αποτελούν ορόσημα της ανάπτυξης και ωρίμανσης του διεθνούς περιβαλλοντικού δικαίου.

Μέσα από αυτές τις διασκέψεις τέθηκαν οι βάσεις και αρχές του περιβαλλοντικού δικαίου, οδηγώντας στην σύναψη πολλών περιβαλλοντικών συμβάσεων οι οποίες φέρουν δεσμευτικές διατάξεις, αλλά και διεθνών οργανισμών για να συντονίζουν τις αυξανόμενες ανάγκες που χαρακτηρίζουν την περιβαλλοντική προστασία.

Η σύμβαση για τη διεθνή εμπορία απειλούμενων ειδών πανίδας και χλωρίδας (CITES, 1973) και την ίδρυση του Περιβαλλοντικού προγράμματος του ΟΗΕ (UNEP), η Σύμβαση-Πλαίσιο του ΟΗΕ για τις Κλιματικές Αλλαγές, καθώς και η Σύμβαση για την Βιοποικιλότητα και η Επιτροπή Αειφόρου Ανάπτυξης του ΟΗΕ (CSD) που συμφωνήθηκαν στη Διάσκεψη του Ρίο το 1992 είναι τα πιο χαρακτηριστικά προϊόντα των διεργασιών για την επίτευξη διεθνούς περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Παρά την ύπαρξη μηχανισμών παρακολούθησης της συμμόρφωσης των κρατών μερών, οι πιέσεις που μπορούν να ασκήσουν είναι περιορισμένες, καθώς οι διεθνείς σχέσεις συνεχίζουν να βασίζονται στην έννοια της εθνικής κυριαρχίας. Όμως τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ΕΕ υπάρχει μία γενική τοποθέτηση υπέρ της συμμόρφωσης με τις διεθνείς απαιτήσεις.

Τι κάνει το WWF Ελλάς.

Ήδη, λοιπόν, υφίσταται το νομικό και θεσμικό πλαίσιο για την προστασία του περιβάλλοντος στην Ελλάδα, την ΕΕ και την παγκόσμια κοινότητα.

Όμως, αυτό δεν αρκεί, ιδιαίτερα όταν δεν εφαρμόζεται ή καταστρατηγείται είτε από τους αρμόδιους φορείς είτε από πολίτες. Για τον λόγο αυτόν, το WWF Ελλάς έχει ξεκινήσει μια σειρά από δράσεις, προκειμένου να εντοπιστούν αφενός τα κενά της περιβαλλοντικής νομοθεσίας στην Ελλάδα, και αφετέρου να καθιερωθεί αυστηρότερο πλαίσιο που θα περιορίσει τις παραβάσεις.

Ειδικότερα, το WWF Ελλάς:

Δημοσιεύει κάθε χρόνο έκθεση αποτίμησης του καθεστώτος εφαρμογής της περιβαλλοντικής νομοθεσίας με τίτλο “Δεσμεύσεις χωρίς εφαρμογή: η περιβαλλοντική νομοθεσία στην Ελλάδα”. Τοποθετήθηκε, σε συνεργασία με άλλους φορείς, κατά της αναθεώρησης του Άρθρου 24 του Συντάγματος, και επαγρυπνά για την αντιμετώπιση οποιωνδήποτε νέων πολιτικών προσπαθειών υποβάθμισής του.

Έχει συστήσει Παρατηρητήριο Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας με σκοπό να παρακολουθεί και να ενημερώνει για (i) την ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία σημαντικών Κοινοτικών Οδηγιών, (ii) τις ανοιχτές υποθέσεις για τις οποίες η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει κινήσει προδικαστική διαδικασία, (iii) τις εκκρεμείς υποθέσεις και τις καταδίκες της χώρας στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Συνεργάζεται με το Γραφείο Ευρωπαϊκής Πολιτικής του WWF που εδρεύει στις Βρυξέλλες για τις εξελίξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Εξετάζει καταγγελίες πολιτών και οργανώσεων για περιβαλλοντική υποβάθμιση, με τη βοήθεια της - εθελοντικής - Νομικής Ομάδας Υποστήριξης Πολιτών.

ΣΥΝΘΕΣΗ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Συσκευή είναι κάθε προϊόν κατασκευασμένο από οποιοδήποτε υλικό όπως χαρτόνι, γυαλί, χαρτί, μέταλλο, και κυρίως πλαστικό που αποτελεί κύριο παράγοντα μόλυνσης και πηγής απορριμμάτων, που υπηρετεί διάφορες ανάγκες και διευκολύνει την διακίνηση διαφόρων πραγμάτων και τροφίμων . Από την άλλη πλευρά οι συνέπειες της τεράστιας ποικιλίας και ποσότητας συσκευασιών είναι ογκώδης διότι δεν αυξάνει μόνο τον αριθμό των σκουπιδιών αλλά για να παραχθούν διαφορές μορφές συσκευασιών καταναλώνονται πρώτες ύλες και ενέργεια, παράγονται αέρια και δημιουργούνται υγρά και στερεά απόβλητα.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ

Είναι το στάδιο της διαδικασίας καθαρισμού λυμάτων (αστικών και βιομηχανικών) κατά το οποίο οι οργανικές ενώσεις που περιέχονται στα λύματα διασπώνται και αδρανοποιούνται μέσω μικροοργανισμών που τρέφονται από αυτές.

Η βιολογική διεργασία πραγματοποιείται μέσα σε μία δεξαμενή, τον βιοαντιδραστήρα, όπου διοχετεύονται τα απόβλητα, αφού σε προηγούμενη βαθμίδα έχει γίνει κατακράτηση των στερεών υλών που περιέχονται σε αυτά.

Μέσα στο βιοαντιδραστήρα υπάρχει μεγάλος αριθμός ετεροτροφικών μικροοργανισμών, που αποτελούν τη βιολογική ιλύ (λάσπη), ενώ παράλληλα, μέσω ενός συστήματος αερισμού, διοχετεύεται στη μάζα των αποβλήτων αέρας, που είναι απαραίτητος για τη διεργασία, και γίνεται συνεχής ανάδευση του νερού και της βιολογικής μάζας. Συχνά, αντί για αέρας διοχετεύεται στα απόβλητα καθαρό οξυγόνο, που αυξάνει την απόδοση του βιοαντιδραστήρα, δηλαδή την ικανότητα επεξεργασίας αποβλήτων ανά μονάδα όγκου του.

Οι μικροοργανισμοί διασπούν τους οργανικούς ρύπους και τρέφονται από αυτούς, ενώ ταυτόχρονα πολλαπλασιάζονται.

Όταν πλέον οι μικροοργανισμοί καταναλώσουν όλη την ποσότητα των οργανικών ουσιών που έχουν την ικανότητα να διασπάσουν και ολοκληρωθεί η βιολογική διεργασία, αρχίζουν να καταναλώνουν το δικό τους οργανικό υλικό, οπότε μειώνεται η συνολική τους μάζα.

Τότε τα απόβλητα διοχετεύονται σε μία δεξαμενή καθίζησης, όπου οι εναπομείναντες ζώντες μικροοργανισμοί διαχωρίζονται και επαναδιοχετεύονται στο βιοαντιδραστήρα, ενώ το καθαρισμένο νερό μπορεί να μεταβιβαστεί σε υδάτινους αποδέκτες στο περιβάλλον ή να περάσει από τρίτη βαθμίδα επεξεργασίας.

Μετά το διαχωρισμό των μικροοργανισμών, στη δεξαμενή καθίζησης παραμένει ένα υπόλειμμα (ιλύς) από στερεά υλικά, οργανικές ουσίες που δεν αποικοδομήθηκαν, νεκρούς μικροοργανισμούς κ.λπ.

Η ιλύς αυτή πρέπει να αδρανοποιηθεί πριν απορριφθεί στο περιβάλλον, πρέπει επομένως να υποστεί επεξεργασία-συμπύκνωση (πάχυνση), αερόβια ή αναερόβια ζύμωση για τη διάσπαση των μακρομοριακών οργανικών ενώσεων, αφυδάτωση και τελικά απόθεση στο περιβάλλον ή καύση. Πρόσφατα, άρχισαν να εφαρμόζονται δύο μέθοδοι θερμικής επεξεργασίας της ιλύος, η θέρμανση υπό πίεση και η υγρή οξείδωση. Η ανάγκη επεξεργασίας της ιλύος εισάγει γενικά ένα επιπλέον κόστος στη διαδικασία του βιολογικού καθαρισμού.

Σύμφωνα με τους κανονισμούς που έχουν θεσπιστεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όλες οι πόλεις με πληθυσμό πάνω από 15.000 κατοίκους υποχρεούνται μέχρι το 2000 να εγκαταστήσουν μονάδες βιολογικού καθαρισμού για την επεξεργασία των λυμάτων τους, ενώ από το 2005 την ίδια υποχρέωση θα έχουν δήμοι και κοινότητες με πληθυσμό από 2.000 έως 15.000 κατοίκους.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΕΡΕΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Το σύστημα διαχείρισης οικιακών στερεών αποβλήτων περιλαμβάνει το σύνολο των δραστηριοτήτων:

- Παραγωγής και Επεξεργασίας στην Πηγή
 - Προσωρινής Αποθήκευσης
 - Συλλογής – Μεταφοράς
- Μεταφόρτωσης-Επεξεργασίας-Αξιοποίησης
- Επαναχρησιμοποίησης – Τελικής Διάθεσης

Χ.Υ.Τ.Α

Οι Χώροι Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (Χ.Υ.Τ.Α) είναι χώροι ειδικά διαμορφωμένοι στους οποίους γίνεται η ταφή των απορριμμάτων.

Η διαμόρφωση του χώρου των ΧΥΤΑ προβλέπεται να γίνεται με τέτοιο τρόπο ώστε τοξικά, οργανικά και άλλα απόβλητα από το χώρο απόθεσης να μη διαφεύγουν στο γύρω περιβάλλον ή στον υδροφόρο ορίζοντα κατοικημένων περιοχών που βρίσκονται σε μικρή απόσταση. Αυτό επιτυγχάνεται με τη στεγανοποίηση των απορριμμάτων με τσιμέντο, χώμα, πλαστικές μεμβράνες και άλλα υλικά.

Η απόθεση των απορριμμάτων μπορεί να διαρκέσει το πολύ 30 έτη. Έπειτα από την παρέλευση αυτού του χρονικού διαστήματος προβλέπεται το κλείσιμο των χώρων απόθεσης, και στα έτη που ακολουθούν γίνονται τα κατάλληλα έργα επαναφοράς του περιβάλλοντος στην αρχική του μορφή, με το θάψιμο των σκουπιδιών και τη στεγανοποίηση του χώρου με γεωμεμβράνες, ώστε να αποφευχθεί η μόλυνση της περιοχής.

Τα έργα αυτά μπορεί να διαρκέσουν έως και 20 χρόνια.

X.Y.T.Y

Ο Χώρος Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων (X.Y.T.Y.) δεν είναι μια νέου τύπου χωματερή όπως λανθασμένα έχουν στο μυαλό τους πολλοί άνθρωποι. Με τον όρο ΧΥΤΥ εννοούμε μια μέθοδο ελεγχόμενης και οργανωμένης διάθεσης των απορριμμάτων στο έδαφος, κάτω από συγκεκριμένες προδιαγραφές.

Πιο απλά:

Με τη μέθοδο αυτή τα απορρίμματα δεν βρίσκονται ανεξέλεγκτα στο χώμα αλλά συμπιέζονται και τοποθετούνται σε ειδικούς λάκκους, τα κύτταρα. Όταν το κύτταρο γεμίσει, πρέπει να καλυφθεί με χώμα για να αποφεύγεται η δημιουργία δυσάρεστων οσμών και να μην έρχονται σε επαφή με τα σκουπίδια ζώα και πτηνά.

**Ο χώρος που δέχεται τα απορρίμματα με αυτόν τον τρόπο είναι επιστρωμένος με κατάλληλο υλικό που αποτρέπει τη διαρροή του εκκρίματος, δηλαδή των υγρών που παράγουν τα απόβλητα όταν αποσυντίθενται, στα υπόγεια νερά και το έδαφος.
Το πιο σημαντικό στοιχείο είναι ότι στο ΧΥΤΥ δεν αποθέτουμε όλα τα απορρίμματα.**

ΔΙΑΦΟΡΕΣ Χ.Υ.Τ.Α / Χ.Υ.Τ.Υ

Ποια η διαφορά του ΧΥΤΑ από το ΧΥΤΥ;

Στην κατασκευή τους καμία. Η διαφορά έγκειται στο τι πετάμε μέσα σε αυτούς.

Ως ΧΥΤΥ είναι η υποδομή που πληρεί τις προδιαγραφόμενες στη νομοθεσία κατασκευαστικές και λειτουργικές προϋποθέσεις και στην οποία απορρίπτονται τα υπολείμματα της επεξεργασίας των απορριμμάτων. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να διευκρινιστεί τι συνιστά επεξεργασία των απορριμμάτων;

Ας κάνουμε την υπόθεση ότι έξω από το σπίτι μας υπάρχει ένας μόνο κάδος και μέσα σε αυτόν πετάμε ότι είναι άχρηστο για μας. Αυτό είναι το πρωτογενές υλικό που χαρακτηρίζουμε γενικώς ως σκουπίδια.

Αν από αυτό αφαιρέσουμε χαρτί, γυαλί, πλαστικό, αλουμίνιο τότε μένουν τα υπόλοιπα σκουπίδια (και ΟΧΙ το υπόλειμμα των σκουπιδιών).

Σε αυτά τα σκουπίδια εφαρμόζεται η επεξεργασία, η οποία προσδιορίζεται ως εργασίες διάθεσης και αξιοποίησης . Μετά από τη διαχείριση αυτή μένει το υπόλειμμα, το οποίο μπορεί να οδηγείται σε ΧΥΤΥ.

Με βάση την 2003/33 , τίθεται η υποχρέωση για εργαστηριακές αναλύσεις και χαρακτηρισμό των υπολειμμάτων που καταλήγουν σε ΧΥΤΥ.

Τα παραπάνω καταρρίπτουν τον ισχυρισμό ότι από τη στιγμή που κάνουμε ανακύκλωση, το υπόλοιπο των απορριμμάτων μπορεί να διατεθεί σε χώρο υγειονομικής ταφής και άρα αυτός είναι ΧΥΤΥ και όχι ΧΥΤΑ

Η καλύτερη λύση για το πρόβλημα των απορριμμάτων είναι να αντιμετωπίζεται όσο πιο νωρίς γίνεται και όσο πιο κοντά στην πηγή ή στην αιτία που το δημιουργεί. Για αυτό η μείωση των απορριμμάτων σε όλα τα στάδια της παραγωγής τους αποτελεί την βασική επιλογή που πρέπει να ακολουθούμε.

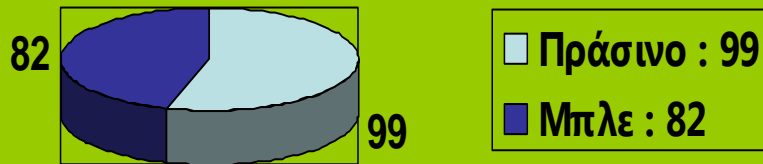
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Διαχείριση είναι η προσωρινή αποθήκευση και η μεταφορά των απορριμμάτων σε ειδικούς χώρους διάθεσης. Επίσης είναι η μεταμόρφωση και κάθε εργασία επεξεργασίας για την επαναχρησιμοποίηση, ανάκτηση ή ανακύκλωση των απορριμμάτων.

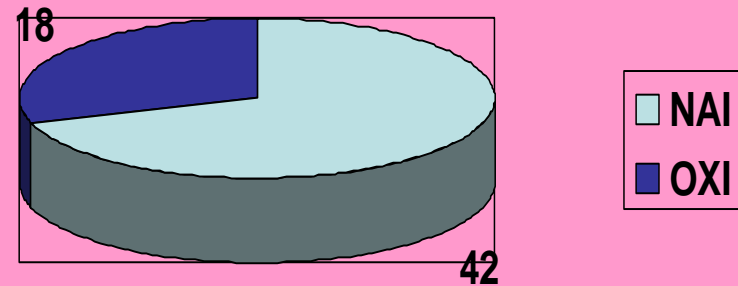
Τα απορρίμματα τοποθετούνται σε ειδικούς κλίβανους και αποτεφρώνονται με την χρήση της θερμικής τους ενέργειας και ποσότητας καυσίμων. Στόχος είναι η μείωση του όγκου των σκουπιδιών με την μετατροπή τους σε υλικά που δεν είναι επικίνδυνα για την υγεία, και η εκμετάλλευση της ενέργειας των σκουπιδιών για να παραχθεί θέρμανση, ατμός και ηλεκτρικό ρεύμα.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

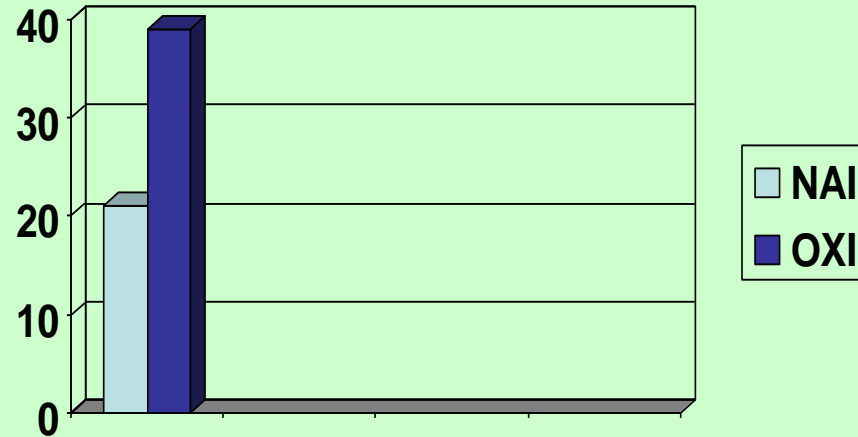
Πόσες σακούλες σκουπιδιών πετάτε καθημερινά και πόσες από αυτές καταλήγουν στον πράσινο και πόσες στον μπλε κάδο;

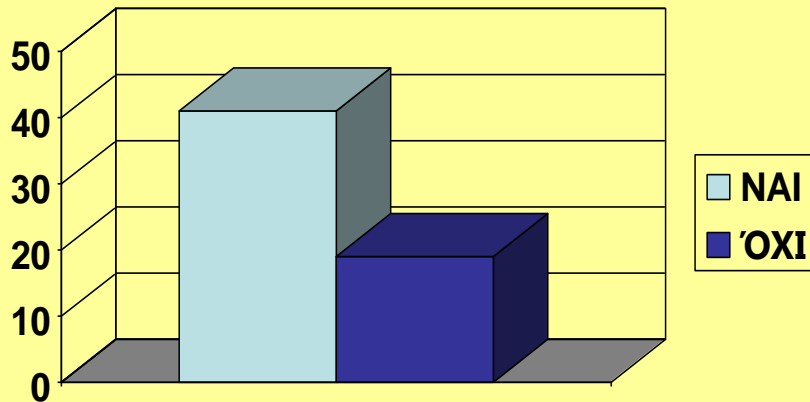
Χρησιμοποιείς αναλώσιμα υλικά;

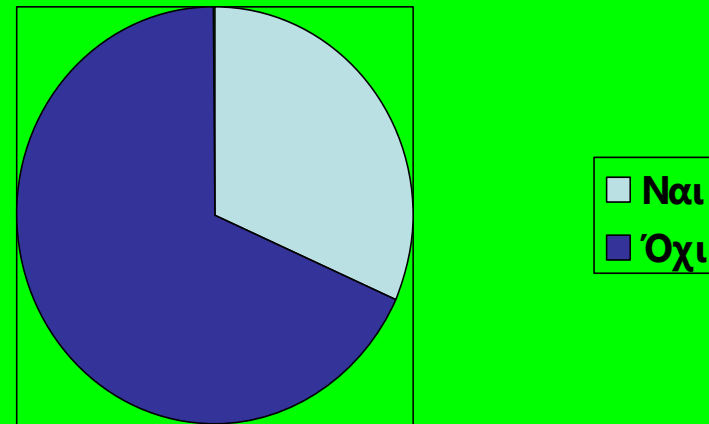
Γνωρίζεις που καταλήγουν τα σκουπίδια;

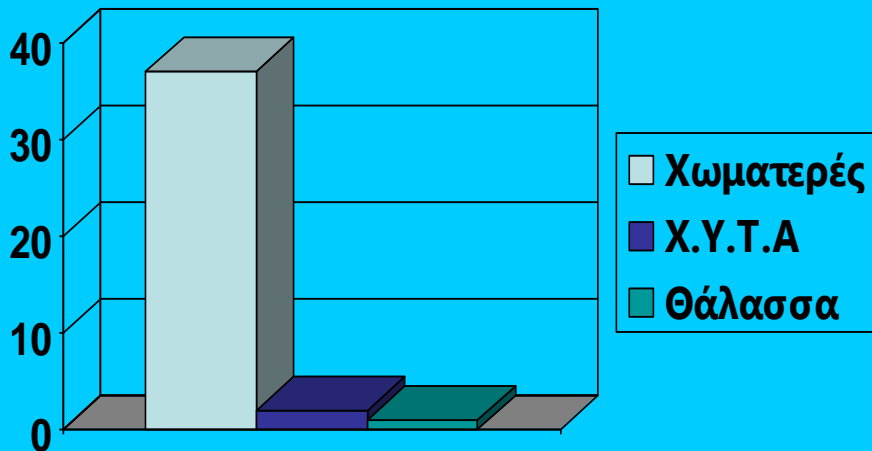
Γνωρίζεις τι είναι κομποστοποίηση;

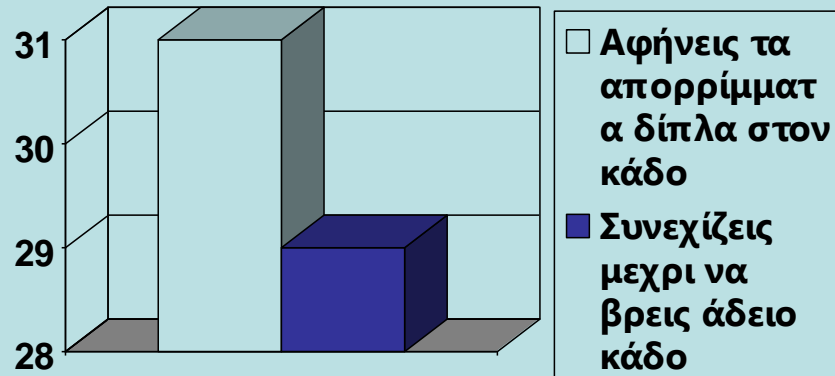
Θα έκαιγες τα σκουπίδια σου;

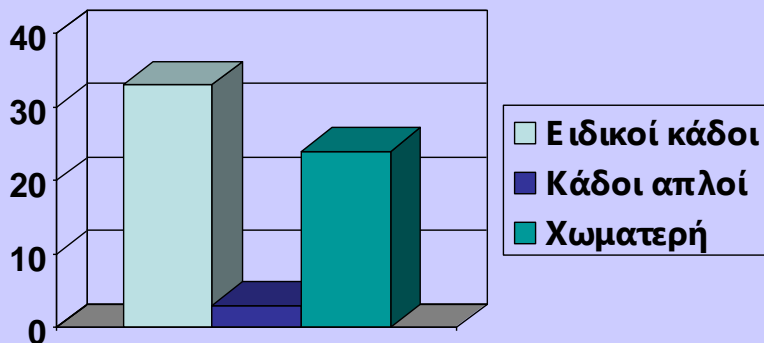
Γνωρίζεις που καταλήγουν τα σκουπίδια;

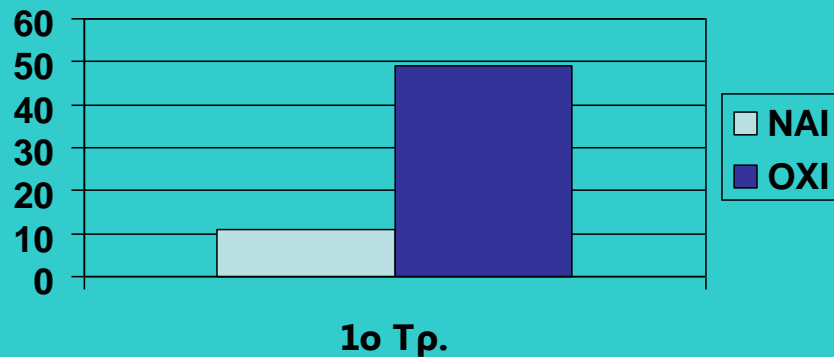
Αν ο κάδος της γειτονιάς σου είναι γεμάτος :

Που πετάς τις ηλεκτρικές συσκευές;

Γνωρίζεις τι είναι αναερόβια χώνευση;

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ:

- ΔΕΒΛΙΩΤΗ ΓΙΩΡΓΟ
- ΔΗΜΑΚΗ ΓΙΑΝΝΗ
- ΚΑΣΑΜΠΑΛΗ ΒΑΓΓΕΛΗ
- ΚΟΝΤΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ
- ΧΡΥΣΑΦΗ ΣΤΕΡΓΙΟ

ΤΕΛΟΣ